

لایحه «نحوه برگزاری تجمعات راهپیمایی‌ها»

نسخه‌اجماع‌ساز

اصل بیست‌وهفتم قانون اساسی به مساله اجتماعات و راهپیمایی‌ها پرداخته است؛ اجرای این اصل و تضمین آزادی برگزاری اجتماعات و راهپیمایی‌ها یکی از مسائل مهم و اساسی نظام جمهوری اسلامی است. مشکلاتی که در مقام‌اجرا پدید آمده است، تحقق کامل این اصل قانون اساسی را با چالش‌هایی روبه‌رو کرده و بررسی این مشکلات و موانع می‌تواند در مسیر یافتن راه‌حلی رو به جلو مؤثر واقع شود. به‌نظر می‌رسد یکی از مهم‌ترین آسیب‌های این حوزه، موقعیت‌هایی است که اجتماع و راهپیمایی در مرز آشوب و ناامنی حرکت می‌کند.اصولا کسی نمی‌تواند منکر این‌شود که برخی از اجتماعات و راهپیمایی‌هاظرفیت تبدیل‌شدن به آشوب‌های اجتماعی را دارند. با توجه به وجود دشمنی‌های کشور‌های متخاصم، این نگرانی برای جمهوری اسلامی مضاعف است. در این میان پاسخ به این پرسش‌ها می‌تواند روی دیگر سکه را روشن کند؛ از تمامی اجتماعات و راهپیمایی‌ها در مرز آشوب قرار دارند؟ یااصولاچایگانه‌این مرز در فهم وضعیت اجتماعات و راهپیمایی‌ها کجاست؟ پاسخ به این پرسش‌ها برای هر گونه اجرای‌سازی اصل بیست‌وهفتم قانون اساسی ضروری است.از طرفی، تعمیم حالات خاص و خطرآفرین و گسترش بیش از اندازه آن سبب می‌شود که آزادی مذکور در اصل بیست‌وهفتم تحدید‌شود.از سوی دیگر بی‌توجهی به این حالات نیز می‌تواند نظام حقوقی و ساختارهای تأمین امنیت کشور را با چالش مواجه سازد. از این‌روست که باید گفت فهم درست از مساله و تحلیل درست نسبت آن با آزادی‌های عمومی و امنیت ملی راهنمای مهمی در این مسیر است.ارائه تحلیل در خصوص نسبت اصل بیست‌وهفتم مستلزم ارائه یک برداشت روشن از اقسام مختلف اجتماعات و راهپیمایی‌هاست.فهم بسط موضوع و عدم تفکیک میان تجمعات مختلف همراه‌کننده بوده و نتیجه صحیحی را ارائه نخواهد کرد. به عبارت دیگر، فهم بسط از مساله سبب می‌شود که نظام حقوقی حاکم بر مساله اجتماعات و راهپیمایی‌ها هم به تبع آن به‌صورت بسطی و یگانه فهم شود. نتیجه آنکه قطعا ناکارآمدی‌هایی تولید خواهند کرد. زیرا ارائه راه‌حل‌های مشابه برای اقسام متفاوت تجمعات موجب بروز اختلال خواهد شد. متأسفانه بسیاری از ایده‌هایی که برای تحقق اصل بیست‌وهفتم ارائه می‌شوند، دچار این مشکل هستند. یا به قدری حالات نگران‌کننده را پررنگ کرده‌اند که امکان برگزاری هر نوع اجتماع و راهپیمایی را منتفی ساخته‌اند یا به قدری این حالات را نادیده گرفته‌اند که خطر جدی بروز آشوب در کشور را در پی خواهند داشت. لذا به‌نظر می‌رسد یک الگوی مطلوب برای اجرایی‌سازی اصل بیست‌وهفتم قانون اساسی باید از این ساده‌انگاری نسبت به حالات مختلف خود رارها کند.به‌صورت چندگانه با این موضوع مواجهه نماید. به‌عنوان مثال اجتماعات و راهپیمایی‌های کوپک که اصولا ظرفیت تبدیل به آشوب مخل نظم و امنیت کشور را ندارند باید دارای نظام حقوقی متفاوتی از اجتماعات و راهپیمایی‌های دیگر باشند. همچنین برگزاری اجتماع و راهپیمایی در مناطقی که از پیش تعیین شده‌اند و مسائل مختلف از قبیل عبور و مرور و امثال آن در تعیین مکان لحاظ شده است، با برگزاری اجتماع و راهپیمایی در سایر مکان‌ها باید دارای الگو و نظام حقوقی متفاوتی باشد. از جهتی دیگر اجتماعات و راهپیمایی‌های صنفی و کاریگری که مثلا در محدوده خود کارخانه برگزار می‌شود نیز باید نظام حقوقی مختص به خود را داشته باشند. از طرفی نیز اجتماعات و راهپیمایی‌های بزرگ، گسترده و دارای استمرار نیز باید به‌عنوان مثال اجتماعات معلمان در اعتراض به حقوق‌هایشان باید به نحوی باشد که به مساله استمرار ارائه خدمات عمومی در حوزه آموزش لطمه جدی وارد نکند. این مثال‌ها همگی نمونه‌هایی هستند برای اینکه نشان دهند، با مساله اجتماعات و راهپیمایی‌ها نمی‌توان با یک فرمول یک خطی مواجهه نمود. شاید مهم‌ترین نقطه‌قوت لایحه «نحوه برگزاری اجتماعات و راهپیمایی‌ها» که از سوی دولت سیزدهم ارائه شده است، به رسمیت‌شناختن این تفاوت‌ها و تکرر موضوع است و برای هر یک از این تجمعات نظام خاصی طراحی شده است. گذر نظام حقوقی ایران از راه‌حل‌های یک خطی ساده‌انگانه نسبت به این موضوع و طراحی یک لایحه تفصیلی با ۴۶ ماده و بررسی ابعاد مختلف موضوع نقطه امید است که می‌توان به آن اتکا کرد. دولت سیزدهم با ارائه این لایحه نشان داده است که می‌شود میان نظرات دو رویکرد امنیتی و آزادی‌طلبانه جمع حاصل نمود. ارائه یک نسخه اجماع‌ساز برای حل این مساله، انتظاری است که تا حد زیادی در لایحه دولت سیزدهم برآورده شده است.

کارشناسان در گفت‌وگو با «آرمان ملی»

در آستانه انتخابات ترکیه، تأثیر آن بر ایران را بررسی کردند

اسلام‌گرایا سکولار؟

حشمت... فلاح تپیشه:

اردوغان نتوانسته خیلی از شاخص‌های تحول و آرامش اقتصادی را تأمین کند

رضا عابدی کتاباد:

پیروزی کمال قلیچ‌دار اوغلو بیشتر به نفع ایران است

آرمان ملی – حمید شجاعی: مناسبات ایران و ترکیه

همواره از یک سیر متوازی بر خوردار بوده و روابط ۲ کشور در ادوار مختلف تا حدی پایدار بوده است. حداقل در ۲۰ سال گذشته که رجب طیب اردوغان مسئولیت امور اجرایی این کشور را به‌دست گرفته در قبال ایران سیاستی نسبتا متعادل را اتخاذ کرده است. به عبارت دیگر نه شاهد سیاست‌های خصمانه وی علیه ایران بوده‌ایم و نه از آن طرف مناسبات بسیار دوستانه و نزدیک با ایران داشته است. اما طی سال‌های گذشته سیاست‌های آقای اردوغان فراز و نشیب و در تاکتیک و استراتژی حرکت‌های زیگزاگی داشته است. اردوغان با همه کشورها در یک درجه‌ای ارتباط گرفته، اما بیشترین تمرکزش را روی جمهوری آذربایجان داشته است. به همین جهت نیز الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان در کمپین انتخاباتی وی حضور یافته و از او حمایت کرده است. این در حالی است که کمتر از یک هفته دیگر انتخابات حساس پارلمانی و ریاست‌جمهوری ترکیه در ۲۴ اردیبهشت برگزار می‌شود. انتخاباتی که به قرات بسیاری از کارشناسان از حساس‌ترین فرآیندهای انتخاباتی در این کشور طی دوره‌های اخیر بوده است. همین مساله است که رقابت بین اردوغان و قلیچ‌داراوغلو را جذاب‌تر و هیجان‌انگیز تر کرده است. اما مساله مهم برای ایران این است که روی کار آمدن کدام گزینه مطلوب کشورمان خواهد بود؟ رقابت نفس‌گیر دو ائتلاف اصلی «جمهور» و «ملت» حکایت از این دارد که طرفین به‌دنبال پیروزی قاطع در این انتخابات هستند. البته در خصوص پرسش مطرح شده فوق نظرات مختلف است و برخی معتقدند که ایران به‌دنبال پیروزی اردغان و ادامه حضور وی در قدرت است؛ بعضی قابل‌توجهی از تحلیلگران نیز بر این باورند که با توجه به رویکردها و سمت‌گیری‌های اخیر اردوغان نسبت به ایران به ویژه حمایت از آذربایجان و سیاست یکی به نعل و یکی به میخ در خصوص روابط با غرب مطلوب ایران روی کار آمدن دولت قلیچ‌داراوغلو است.

علل عدم تمایل به اردوغان

به نظر می‌رسد پرداختن به نکاتی در خصوص اردوغان بهتر می‌تواند نشان دهد که چرا شکست اردوغان به نفع ایران است. نخست اینکه، زمانی که حزب اسلام‌گرای عدالت و توسعه در ترکیه روی کار آمد و با حمایت‌های این حزب اردوغان به قدرت رسید بسیاری فکر می‌کردند به جهت گرایش اسلام‌گرایانه این حزب دولت اردوغان ارتباطات تنگاتنگی با ایران خواهد داشت، اما گذر زمان نشان داد که

آرمان ملی – یاسمین طالقانی: ستاد انتخابات کشور روز گذشته در نخستین اطلاعیه خود اعلام کرد که ثبت‌نام از داوطلبان نمایندگی دوازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی از ۱۹ آذر ۱۴۰۲ آغاز و به‌مدت ۷ روز ادامه خواهد داشت. انتخابات مجلس دوازدهم در اسفند برگزار می‌شود و از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. انتخابات مجلس یازدهم در شرایطی برگزار شد که بسیاری از اصلاح‌طلبان درصلاحیت شده بودند و برخی دیگر هم در چنین وضعیتی تمایل به ادامه رقابت نداشتند. مردم هم چندان رغبتی برای حضور در پای صندوق‌های رای نداشتند. در طول این سال‌ها، بیشترین میزان مشارکت به پنجمین دوره از انتخابات پارلمان بازمی‌گردد. این دوره از انتخابات که در تاریخ ۱۸ اسفندسال ۷۴ برگزار شد؛ مشارکت ۷۱ درصد بود و ۲۴ میلیون ایرانی پای صندوق‌های رای رفتند تا وکلای خود را راهی پارلمان کنند، جامعه روحانیت مبارز جناح پیروز در این دوره از انتخابات بود، اما کمترین میزان حضور مردم در انتخابات به‌نام مجلس یازدهم ثبت شده است. در این انتخابات ۱۲۴۰۴۲۴ نفر در سراسر کشور پای صندوق رای رفتند و آمار مشارکت ۴۲.۵۷ درصد ثبت شد. اکنون اما شرایط به نحوی است که نیاز به مشارکت بالاست. از یک سو برجام هنوز به سرانجام نرسیده و همسایگانی مانند جمهوری آذربایجان به شیطنت مشغولند و از سوی دیگر کشورهایی هستند که از هر فرصتی برای حمله به کشور و القای عدم مقبولیت نهادهای کشور استفاده می‌کنند. حسن روحانی، رئیس‌جمهور سابق کشورمان هم چندی پیش تأکید کرد: «با دولت و مجلس اقلیت نمی‌شود انسجام داخلی و توان حل مشکلات ایجاد کرد. کلید حل مشکلات امروز بازگشت به انتخابات رقابتی با حضور گسترده مردم در صحنه است.»

چراغ‌های نیمه‌روشن اردوگاه ۲ جناح

چراغ‌های اردوگاه دو جریان اصلاح‌طلب و اصولگرا هنوز نیمه‌روشن است و نشان از عدم آغاز فعالیت‌های رسمی برای انتخابات دارد. اصلاح‌طلبان که مشغول بررسی شرایط هستند.

آرمان ملی

امتیاز مثبتی باشد. این کارشناس مسائل ترکیه بیان کرد: رای قلیچ‌داراوغلو از یک باب نیز می‌تواند برای ایران تهدید باشد. از این جهت که قلیچ‌داراوغلو و جریانات متحد وی عمدتا غرب‌گرا هستند و در صورت روی کار آمدن وی شاهد همکاری‌های ترکیه با آمریکا و رژیم صهیونیستی خواهیم بود. عابدی تصریح کرد: آقای اردوغان نیز اگر رای بیابورد فضاهای فعلی ادامه پیدا می‌کند نگرش‌ها و نفوذ منطقه‌ای است. بسیاری بر این باورند که با توجه به سیاست‌های جاه‌طلبانه اردوغان در منطقه تداوم حضور وی در قدرت می‌تواند به ضرر نفوذ منطقه‌ای ایران باشد. چه اینکه هم‌اکنون نیز شاهد حمایت‌های بی‌دریغ این کشور از آذربایجان، ارتباطات با رژیم صهیونیستی، همکاری با آمریکا و رقابت با ایران در معادلات منطقه‌ای همچون بحران سوریه هستیم. لذا به‌نظر می‌رسد که آمدن یک دولت جدید به ریاست کمال قلیچ‌داراوغلو حداقل به جهت مناسبات منطقه‌ای به نفع ایران باشد. حال باید دید در انتخابات ۱۴ «می» کدامیک به‌صندلی ریاست‌جمهوری تکیه می‌زنند اردوغان کهنه‌کار یا قلیچ‌داراوغلو یاز نو؟

ایران منافع ملی خود را لحاظ کند

یک تحلیلگر مسائل بین‌الملل در ارتباط با روابط ایران و ترکیه و تأثیر انتخابات این کشور بر روابط دو کشور اظهار کرد: به‌طور معمول کشورها در مناسبات سیاست خارجی خود منافع ملی خود را به شرایط متحول کشور همسایه ربط نمی‌دهند و یکی از مسائلی که باعث تحول شرایط می‌شود انتخابات است. اکنون ترکیه در آستانه تحول به سر می‌برد و آقای قلیچ‌داراوغلو در نظر سنجی‌ها چند درصد بیشتر از آقای اردوغان رای دارد ولی هنوز تکلیف مشخص نیست. حشمت... فلاح تپیشه به «آرمان ملی» گفت: اردوغان در زمینه اقتصادی نتوانسته خیلی خاص‌های تحول و آرامش اقتصادی کشور را در زمینه‌هایی مثل تورم و پول ملی تأمین کند. مسائلی مثل فساد ملی نیز کفایت می‌کند که اجتماع مخالفان یک سیاستمدار را تقویت کند. آنچه تاکنون بین ایران و دولت اردوغان وجود داشته این بوده که دو طرف یک زمان‌بندی را مشخص کردند که سطح مناسبات‌شان به ۳۰ میلیارد دلار برسد و در عرصه امنیتی هم دوطرف توافق‌ناوشته‌ای دارند که ملاحظات امنیتی یکدیگر را در نظر بگیرند. وی افزود: ایران باید منافع ملی خود را در نظر بگیرد از جمله شرکت الهام علی‌اف در میتینگ انتخاباتی اردوغان و حمایتش از وی. در طرف مقابل آقای اوغلو که در واکنش به حرکت علی‌اف گفت اگر رئیس‌جمهور ترکیه شود یک مسیر کردیدو بین‌المللی را از طریق دوزدن آذربایجان و باکو صورت خواهد داد. فلاح تپیشه تصریح کرد: ایران باید استقبال کند که در کشور همسایه‌اش یک شرایط آرام‌چیز برای تثبیت دولت اردوغان و یا تحول احتمالی برای تغییر قدرت شکل می‌گیرد. هر دولتی در ترکیه شکل بگیرد براساس سیاست‌هایش نوعی باز نویسی مناسبات با ایران را خواهد داشت.

فعالیت علنی در اردوگاه ۲ جناح دیده نمی‌شود

چراغ نیم سوز انتخابات

ستاد انتخابات کشور برنامه زمانی انتخابات را اعلام کرد

بازار گرمی با لاریجانی هم جواب نداد

آرمان ملی – یاسمین طالقانی: ستاد انتخابات کشور

روز گذشته در نخستین اطلاعیه خود اعلام کرد که ثبت‌نام از داوطلبان نمایندگی دوازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی از ۱۹ آذر ۱۴۰۲ آغاز و به‌مدت ۷ روز ادامه خواهد داشت. انتخابات مجلس دوازدهم در اسفند برگزار می‌شود و از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. انتخابات مجلس یازدهم در شرایطی برگزار شد که بسیاری از اصلاح‌طلبان درصلاحیت شده بودند و برخی دیگر هم در چنین وضعیتی تمایل به ادامه رقابت نداشتند. مردم هم چندان رغبتی برای حضور در پای صندوق‌های رای نداشتند. در طول این سال‌ها، بیشترین میزان مشارکت به پنجمین دوره از انتخابات پارلمان بازمی‌گردد. این دوره از انتخابات که در تاریخ ۱۸ اسفندسال ۷۴ برگزار شد؛ مشارکت ۷۱ درصد بود و ۲۴ میلیون ایرانی پای صندوق‌های رای رفتند تا وکلای خود را راهی پارلمان کنند، جامعه روحانیت مبارز جناح پیروز در این دوره از انتخابات بود، اما کمترین میزان حضور مردم در انتخابات به‌نام مجلس یازدهم ثبت شده است. در این انتخابات ۱۲۴۰۴۲۴ نفر در سراسر کشور پای صندوق رای رفتند و آمار مشارکت ۴۲.۵۷ درصد ثبت شد. اکنون اما شرایط به نحوی است که نیاز به مشارکت بالاست. از یک سو برجام هنوز به سرانجام نرسیده و همسایگانی مانند جمهوری آذربایجان به شیطنت مشغولند و از سوی دیگر کشورهایی هستند که از هر فرصتی برای حمله به کشور و القای عدم مقبولیت نهادهای کشور استفاده می‌کنند. حسن روحانی، رئیس‌جمهور سابق کشورمان هم چندی پیش تأکید کرد: «با دولت و مجلس اقلیت نمی‌شود انسجام داخلی و توان حل مشکلات ایجاد کرد. کلید حل مشکلات امروز بازگشت به انتخابات رقابتی با حضور گسترده مردم در صحنه است.»

دو رویکرد اصولگرایانه به انتخاب

بخشی از اصولگرایان مانند جبهه پایداری‌ها دل به تکرار اتفاقات انتخابات مجلس یازدهم دارند اما اصولگرایان قدیمی و میانه‌رو تأکید به حضور کاندیداهایی از هر دو جناح دارند، مانند محمدرضا باهنر، دبیر کل جامعه اسلامی مهندسین که درباره انتخابات مجلس در سال ۱۴۰۲ گفت: «یکی از پیشنهاد‌های بنده این است که در دوره آینده فضای سیاسی کشور برای انتخابات بازتر بشود بنابراین باید یک تیم اصلاح‌طلب قوی و یک تیم اصولگرای قوی وجود داشته باشد و با همدیگر رقابت کنند تا بخشی از این‌ها و بخشی از آنها رای بیابورد یا شاید فقط یک گروه رای بیابورد، اما متأسفانه بعضی از ما انتظار داریم که رقبای ما قبل از انتخابات حذف شوند. ما باید کاری کنیم که حضور مردم در انتخابات و فضای سیاسی و مشارکت بسیار باز و بالا باشد. من فکر می‌کنم این دوره مشارکت اهم موضوعات است.»

تغییر چهره برای اخذ رأی

بدون شک عملکرد اقتصادی دولت و مجلس یازدهم چندان به مذاق جامعه خوش نیامده است و همین امر تأثیر منفی در رای حامیان آنها یعنی اصولگرایان خواهد داشت. به همین دلیل است که برخی مجلسیان در ماه‌های پایانی عمر پارلمان یازدهم با تغییر رویکردی واضح، بر طبل مخالفت با دولت می‌کوبند. تهدید به استیضاح‌های پیاپی وزرا که منجر به استعفاي آنها می‌شود یا حدود ۱۹۰ نامنده مجلس شورای اسلامی در نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور خواستار رعایت خطوط قرمز نظام و تأمین منافع ملت، در مذاکرات هسته‌ای شدند. حتی مداحانی که روزی در وصف رئیسی بلندگو

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

بازار گرمی برای جلب رأی

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع ارزی آزاد شده است، چند برابر نفت فروخته‌ایم و قیمت نفت هم چندبرابر شده است؛ اما هیچ اثری از این گشایش‌ها در اقتصاد نیست و مردم اثر آن را در زندگی خود مشاهده نمی‌کنند.»

به‌دست داشتند به منتقد او و دولتش تبدیل شدند. مانند سعید حدادیان، مداح مشهور که گفت: «هر روز خبر منتشر می‌کنند که فلان منابع